

Titel: Udrag fra Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K7", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K7*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ae-kom-shoot-ae-223.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K7

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◄ **det Hegelske, at ... det Udvortes** : sigter til Hegels udvikling af dialektikken mellem 'det indre' ('das innere', væsenet) og 'det ydre' ('das Äussere', fænomenet), der resulterer i identiteten 'virkelighed', jf. *Wissenschaft der Logik* (21,29) bd. 1, 2, i *Hegel's Werke* bd. 4, s. 177-183 (*Jub.* bd. 4, s. 655-661). Mere kortfattet er behandlingen i § 140 i *Encyclopädie* (24,6) bd. 1, »Die Logik«, i *Hegel's Werke* bd. 6, s. 275-281 (*Jub.* bd. 8, s. 313-319). Inden for den da. hegelianisme blev denne dialektik beskrevet af bl.a. J.L. Heiberg (159,4) i *Ledetraad ved Forelæsningerne over Philosophiens Philosophie eller den speculative Logik ved den kongelige militaire Høiskole*, Kbh. 1831-32 (også trykt som: *Grundtræk til Philosophiens Philosophie eller den speculative Logik*, Kbh. 1832), II C, § 112-115, s. 68-71. I anmærkning 2 hedder det om væsenet bestemt som det indre: »Men ogsaa her gjælder det, at det saaledes bestemte Væsen er Phænomen, thi hvad der bestemmes som det Indre, er just i denne Bestemmelse bestemt som det Ydre, thi hver for sig er Totalitet; eller: det Indre, seet fra Standpunctet af det Ydre, er selv Ydre for dette, og i Modsætning hertil bliver det Ydre ligeledes Indre, paa samme Maade som Delene ere det Hele, og det Hele Delene. Hvad der endvidere bestemmes blot som Indre, er paa denne exclusive Maade bestemt blot som Ydre, og omvendt«. Jf. endvidere § 28 i A.P. Adlers *Populaire Foredrag over Hegels objective Logik* (24,6), især s. 158-160, hvor det bl.a. hedder: »I det Ydre viser Tingene (det Indre) sig som Andet, men kommer derved tillige frem som sig selv; i samme Øieblik den altsaa gaaer over i Andet, og ved Mediation med dette Andet faaer sin Bestemthed, negerer den det som Andet end sig, og vender altsaa tilbage til at have en umiddelbar Bestaaen under Mediationen. Men heraf sees tillige, at det Absolute ligesaameget er bestemt som *Forening af det Indre og Ydre*. (...) Sandheden ligger i, at det Indre og det Ydre ere i hinanden. Dermed ere begge *virkelige*; de have selv deres Modsatte i sig. Naar det Indre og det Ydre betinge hinanden som uadskillelige, og adskilte *gaae over i hinanden og have deres Andet i sig*, saa er deres Resultat netop det, at *de ere i hinanden*. Relativiteten har da naaet sin høieste Potens, og er dermed tillige ophævet; den er fuldkommen og dermed tillige fuldkommet og udfyldt. Vi faae een umiddelbar Eenhed og Identitet af det Indre og Ydre, Umiddelbarhed og Mediation, Tanke og Væren. *Begge ere og de Tvende ere dog kun Eet*«, s. 158f.

I trykt udgave: Bind 7 side 58 linje 17